

Top udalosti týždňa na Slovensku: Oslobodenie Pčolinského je facka pre Lipšicovu prokuratúru. Odstúpenie policajného prezidenta - Kovařík je len obetný baránok. Vláda zvažá na Slovensko afganských migrantov. Protesty 1. septembra a policajná brutalita

- CZ24 News | 5. září 2021

Oslobodenie Pčolinského je facka pre Lipšicovu prokuratúru

Hlavným mottom tejto vlády (najmä Igora Matoviča) je údajný „boj proti korupcii“, aj keď skôr to vyzerá ako boj voči opozícii formou kriminalizácie.

Hegeromatovičistický režim preto potreboval poslušných ľudí na špeciálnej prokuratúre, ktorí budú plniť túto vládnu agendu. A presne takou figúrkou je šéf špeciálnej prokuratúry Daniel Lipšic.

Neprejde týždeň, aby niekto zo známych ľudí - v drvivej väčšine nominanti bývalej vlády, neskončil obvinený a najlepšie hneď v kolúznej väzbe.

Problémom však je, že to možno nerobí vždy zákonným spôsobom. Správa Slovenskej informačnej služby (SIS) má hovoriť o vyšetrovateľoch a prokurátoroch, ktorí údajne manipulujú vyšetrovania známych káuz prostredníctvom koordinácie univerzálnych kajúcnikov.

Vrcholom absurdnosti Lipšicovej prokuratúry bolo obvinenie šéfa Slovenskej informačnej služby Vladimíra Pčolinského, ktorý ako prvý odhalil údajné manipulácie vyšetrovaní známych káuz.

Vyrazili mu dvere, dali ho do väzby ako najväčšieho vraha, napriek tomu, že jeho previnením malo byť zobrať úplatku v smiešnej výške. Celé obvinenie Pčolinského stálo na vode. Okrem dvoch pochybných kajúcnikov, nemali žiadne dôkazy.

Generálna prokuratúra, ktorej šéfuje Maroš Žilinka preto tento týždeň zrušila tieto škandalózne obvinenia exšéfa SIS. Náместník generálneho prokurátora Jozef Kandra, ktorý zrušil obe obvinenia voči Pčolinskému poukázal na viacero procesných pochybení a množstvo rozporov vo výpovediach dvoch kajúcnikov. Bývalý šéf SIS tak po piatich mesiacoch kolúznej väzby poputoval na slobodu.

Spravodlivé rozhodnutie generálnej prokuratúry uštedrilo tvrdú facku Lipšicovej „inkvizičnej“ špeciálnej prokuraúre. Teraz sa totiž jasne potvrdzujú doterajšie dohady o nezákonných praktikách Lipšicových ľudí.

A Pčolinský zrejme nebude posledný, kto sa dostane na slobodu. Vo vyšetrovacej väzbe sú totiž ďalší ľudia - najmä nominanti strany SMER, ktorí sú obvinení len na základe výpovedí spochybnených kajúcnikov.

Rozhodnutie generálnej prokuratúry nevyplašilo len Lipšica a jeho ľudí, ale aj vládnu garnitúru na čele s Matovičom (s výnimkou strany Sme rodina) a preto sa nemožno čudovať, že ich režimistické médiá spustili „hon na čarodejnice“ voči generálnemu prokurátorovi Marošovi Žilinkovi.

Hegeromatovičistický režim preto okamžite spustil ofenzívu a účelovo sa chystá meniť paragraf 363, ktorým generálna prokuratúra oslobodila Pčolinského.

Zrušením paragrafu by však nastalo to, že generálny prokurátor by sa stal len obyčajným štatistom bez reálnych právomoci. Práve paragraf 363 zaručuje, že na Slovensku nebude prevládať absolútna svojvôľa Lipšicovej špeciálnej prokuratúry. Je preto priam povinnosťou občanov Slovenskej republiky postaviť sa za generálneho prokurátora Maroša Žilinku a verejným tlakom zabrániť zmene paragrafu 363.

Odstúpenie policajného prezidenta - Kovařík je len obeť baránok

Rovnako ako Hegeromatovičistický režim potrebuje k svojmu prežitiu poslušných prokurátorov akým je Daniel Lipšic, potrebuje aj poslušných ľudí v polícii. A takým je/bol aj policajný prezident Peter Kovařík.

Na snímke Peter Kovařík

Ten bol svojmu nadriadenému ministrovi vnútra Romanovi Mikulcovi oddaný až do takej miery, že sa mu to nakoniec stalo osudným. Kovařík „po rozhovore“ s Mikulcom „prijal rozhodnutie“, že končí na poste policajného prezidenta.

Inými slovami - vláda ho obetovala pre záchranu svojho ministra Mikulca po tom, čo bol zmarený zásah policajnej inšpekcie voči kajúcnikom podozrivých z krivého svedectva.

Áno je pravdou , že to bol práve policajný prezident Peter Kovařík, ktorý vydal pokyn na prerušenie policajnej akcie a preto sa musel zo svojej funkcie porúčať.

Tam to však nemalo skončiť. Ďalším podozrivým je totiž aj samotný minister vnútra Roman Mikulec. Aj keď on (zatiaľ) nie je obvinený, bol to práve Mikulec, ktorý podľa oficiálnych vyjadrení nariadil Kovaříkovi, aby „preveril“ plánovaný zásah policajnej inšpekcie voči kajúcnikom.

Takýto pokyn je pritom veľmi neštandardný a je vôbec otázne, či mal na vydanie takéhoto pokynu právo. Pokyn Mikulca policajnému prezidentovi zaváňa snahou vládnej moci ochrániť podozrivých kajúcnikov, ktorí sú pre vládnu agendu zatvárania oponentov životne dôležití.

Roman Mikulec by mal preto vyvolať politickú zodpovednosť a z postu ministra vnútra odstúpiť.

Vláda zväža na Slovensko afganských migrantov

Vládni mocipáni najprv sľubovali, že na Slovensko príde len 10 migrantov z Afganistanu, ktorí vraj pomáhali Slovensku. Svoj odmietavý postoj voči migrantom dával najavo najmä Boris Kollár:

Ilustračné foto: Na snímke amerických námorných síl americký vojak asistuje Afgancom, ktorí nastupujú do lietadla amerických vzdušných síl Boeing C-17 Globemaster III počas evakuácie na medzinárodnom letisku Hamída Karzaja v Kábule 25. augusta 2021

„Kým bude hnutie SME RODINA vo vládnej koalícii nedovolí navyšovať už odsúhlasený počet 10 a akékoľvek snahy koaličných partnerov o navýšenie uvedeného čísla budeme vetovať,“ napísal Boris Kollár na sociálnej sieti.

Vládni politici však následne začali hovoriť rozporuplné stanoviská. Minister obrany Jaroslav Nad' pripustil, že Slovensko prijme viac ako 10 migrantov a nevyučoval to ani premiér Eduard Heger.

O pár dní neskôr sme sa dozvedeli, že vláda sa pokúšala dostať 20 migrantov na Slovensko - no neúspešne. Minister zahraničných vecí Ivan Korčok (nominant strany SaS) smutne skonštatoval, že Taliban týchto ľudí nepustil cez letisko.

Hneď na to však nastal druhý pokus, ktorý dopadol z pohľadu Korčoka úspešne: „Afganská misia sa podarila“ napísal víťazoslávne minister zahraničia a dodal:

„V tejto chvíli môžem potvrdiť, že sme za dramatických okolností po dňoch intenzívnych rokovaní a vďaka profesionálnemu nasadeniu našich Ozbrojené Sily SR a diplomatov **evakovali celkovo 28 ľudí. Sme veľmi radi, že sme pomohli ľuďom s väzbami na Slovensko, ktorí sa už teraz konečne nachádzajú v bezpečí mimo Afganistanu.**“

Na Slovensku teda máme 28 afganských migrantov, čo je viac než sľubovaných 10. Vláda Eduarda Hegera tak ide opäť proti Slovákom a namiesto riešenia problémov vlastných obyvateľov sa viac stará o cudzincov - pravdepodobne preto, aby sa zapáčili Bruselu a Washingtonu.

Najväčším problémom je tzv. salámová metóda. Vo všetkých krajinách západného sveta to začínalo len takýmito „nizkými“ počtami, no nakoniec im to prerástlo cez hlavu a dnes majú z ucelenými migrantskými komunitami veľké problémy.

Protesty 1. septembra a policajná brutalita

V stredu na deň Ústavy Slovenskej republiky sa v Bratislave a v Košiciach konali protivládne protesty. Ich hlavným mottom bol najmä boj proti deštrukcii právneho štátu, za čo je zodpovedná súčasná hegeromatovičovská vláda.

Na snímke konflikt protestujúcich s policajnými zložkami po skončení protivládnych protestov na Hlavnej ulici v Košiciach 1. septembra 2021

Slováci mohli svojou účasťou na protestoch dokázať, že si zaslúžia slobodu. Ako to ale nakoniec dopadlo? Jedným slovom by sa dalo povedať – priemerne.

Fiaskom by bolo, ak by na protesty prišlo niekoľko stoviek až pár tisíc ľudí – dajme tomu do 5000 demonštrantov.

Na protesty však prišlo spolu niečo vyše 20 000 ľudí, čo sa dá označiť za priemerný úspech. Ľudia ukázali vláde varovný prst, no na reálne otrasy vo vláde by muselo prísť minimálne 2-krát toľko, teda 40 000 – 50 000 ľudí a po vzore protestov „Za slušné Slovensko“ by sa museli konať každý týždeň. Až vtedy by musela vláda pod tlakom verejnosti zmeniť svoje deštruktívne konanie, prípadne by to mohlo vyústiť až do predčasných volieb.

Snáď sa to podarí niekedy nabudúce. Ako najideálnejší termín sa ukazuje 17. november.

Pozrime sa však ešte na priebeh jednotlivých protestných zhromaždení. V Košiciach sa 1. septembra konali hneď dva protesty. Prvý sa konal pri dolnej bráne na Hlavnej ulici. Protest organizovali občianski aktivisti, no vystúpili na ňom aj predstavitelia strán Republika, Život- NS a za Kotlebovcov vystúpil poslanec Marek Kotleba.

Len pár stoviek metrov ďalej na rovnakej ulici v blízkosti Ústavného súdu sa konal protest strany SMER-SD. Oba protesty v Košiciach sa odohrali v pokojnej atmosfére, až na pár provládnych jednotlivcov, ktorí občas slovné provokovali. Žiadne fyzické potýčky sa však nekonali.

Inak to už ale prebiehalo v hlavnom meste, kde protest organizovala strana Kotlebovci – LSNS. Po oficiálnom programe na Hodžovom námestí (pred prezidentským palácom) sa demonštranti rozhodli zablokovať cesty v okolí námestia.

To ale narazilo na odpor policajtov, ktorí dostali príkaz blokujúcich demonštrantov rozohnať. Policajti voči demonštrantom použili násilie, slzný plyn, varovné výstrely aj čo je najviac škandalózne, policajti do ľudí aj priamo strieľali gumovými projektilmi.

Už len takéto drastické použitie sily zo strany polície by bolo opovrhnutia hodné. No policajti zašli ešte ďalej. Na videách zverejnených na sociálnych sieťach je vidieť, že policajti strieľali do ľudí z absolútne tesnej blízkosti a nemierili len na dolné končatiny, kde by napáchali najmenej škôd.

Jeden z demonštrantov to napríklad dostal do brucha, ďalší dokonca do krku. Na videu je vidieť, že policajt muža zasiahol zo vzdialenosti približne jedného metra.

Čo je ale najviac šokujúce, je to ohlušujúce ticho. Režimistické médiá o tomto incidente vôbec neinformujú. Pritom ak by sa to stalo napríklad v Bielorusku už by písali o policajnej brutalite.

Keďže policajný prezident Peter Kovařík je už na odchode, za incident, ktorý sa odohral na proteste v Bratislave by mal niešť politickú zodpovednosť jeho nadriadený minister vnútra Roman Mikulec. Ďalší dôvod, prečo by mal odstúpiť.